

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/80/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010531
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722010531.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci obžalovanej A. B., pre zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 2 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 31. októbra 2023, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/103/2022 zo dňa 19. 05. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/103/2022 zo dňa 19. 05. 2023 vo výroku o treste.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

o d s u d z u j e

obžalovanú A. B., nar. XX. XX. XXXX vo Zvolene, trvale bytom C. XXX/XX, D.,

podľa § 179 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň jej ukladá probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona obžalovanej určuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písm. j) Trestného zákona, obžalovanej ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) sp. zn. 2T/103/2022 zo dňa 19. 05. 2023 bola obžalovaná A. B. (ďalej len „obžalovaná“) uznaná za vinnú zo zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v roku 2021, pravdepodobne v mesiaci júl 2021, v čase okolo 20.00 hod, pod príslubom peňažného plnenia na dosiahnutie súhlasu, zneužívajúc bezbrannosť ako aj zlé finančné

pomery v rodine maloletej, odovzdala maloletú E. F., nar. XX. XX. XXXX, s jej súhlasom na účely detskej prostitúcie, a to tak, že majúci vedomosť o veku maloletých poškodených najskôr na amfiteátri v Detve od fotila maloletú E. F., nar. XX. XX. XXXX a maloletú G. H., nar. XX. XX. XXXX, následne odoslala fotku maloletých prostredníctvom aplikácie Messenger mužovi vystupujúcemu pod nickom „D. G.“, ktorému maloleté obvinená ponúkla na účely sexuálneho uspokojenia za finančnú hotovosť vo výške 20,- € za každú, po čom následne maloletá G. H., nar. XX. XX. XXXX, z miesta odišla a obvinená spolu s maloletou E. F., nar. XX. XX. XXXX, so súhlasom maloletej E. F. na základe dopytu od zákazníka dohodli, že spoločne pôjdu vykonať sexuálne služby, na čo nastúpili v čase okolo 20.00 hod. na ulici Partizánskej v Detve, neďaleko obchodu COOP Jednota, do osobného motorového vozidla zn. Škoda Superb Combi, ŠPZ: D., čierna metalíza, ktoré viedol H. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXXX, pričom na mieste spolujazdca sa v predmetnom vozidle nachádzal J. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX, spoločne sa na vozidle presunuli do opusteného kameňolomu, ktorý je situovaný za zimným štadiónom v D., kde vodič vozidlo odstavil, na čo obžalovaná A. B. povedala maloletej I. B., aby za finančnú hotovosť orálne uspokojila pôvodne na mieste spolujazdca sediaceho muža, s čím maloletá I. B. pod vidinou zisku finančných prostriedkov súhlasila a vykonala s ním orálny sex, pričom obvinená A. B. zatiaľ orálne uspokojila H. F., vystupujúceho na Messengeri ako „Dodo Polgári“, za čo bola obžalovanej obidvoma mužmi vyplatená čiastka celkovo vo výške 40,- € v dvoch 20,- € bankovkách, ktoré si obžalovaná A. B. odložila do vrecka, a následne obžalovanú A. B. spolu s maloletou I. B. odviezli na ulicu Partizánsku v Detve, kde obžalovaná B. maloletej E. F. vyplatila z utržených peňazí čiastku vo výške 15,- €, čím obžalovaná získala celkový neoprávnený majetkový prospech za sprostredkovanie stretnutia maloletej za účelom detskej prostitúcie minimálne vo výške 5,- €.

Za to okresný súd obžalovanej uložil podľa § 179 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Proti predmetnému rozsudku po jeho vyhlásení podala odvolanie obžalovaná, ktoré dodatočne písomne zdôvodnila 19. 07. 2023. V podanom odvolaní uviedla, že sa odvoláva len čo do výroku o treste, ktorý žiada zmierniť. Nikdy neriešila prostitúciu s deťmi, uvedený skutok nemal žiadnu cenu a z toho vyplýva, že išlo len o nedorozumenie. Maloleté mnoho vecí dodali a nehovorili pravdivo. V tom čase sa vrátila z Českej republiky a dostala sa do zlej partie, podľahla alkoholu a iným radovánkam. Jej otec sa ju snažil dostať zo všetkých nemravností. Predtým, ako sa začala liečiť na psychiatrii, bola utrápená, nemala svoje konanie pod kontrolou. Priznáva, že urobila chybu a ľutuje to. Svoj život odvtedy zmenila. Začala riadne pracovať, našla si partnera a toho času čaká dieťa, o čom predložila aj potvrdenie od lekára. Nikdy predtým nebola trestaná. Maloletá jej v tom čase zatajila, koľko má rokov. Chcela jej len pomôcť, aby si zarobila, keďže si takto zarábala sama už dlhší čas. Aj vzhľadom na tieto skutočnosti žiada o prehodnotenie uloženého trestu.

Dodatočne prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaná doplnila svoje odvolanie, ktoré bolo doručené krajskému súdu 25. 09. 2023. V ňom navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby odvolací súd postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že jej uloží podmienkový trest odňatia slobody s uložením dlhšej skúšobnej doby. Poukazuje na svoju sociálnu situáciu, aktuálne je v 5. mesiaci tehotenstva, pričom v predchádzajúcom tehotenstve potratila. Doposiaľ bola bezúhonná a za priestupok bola potrestaná iba raz, keď nemala zapnutý bezpečnostný pás ako spolujazdec. Poukazuje aj na časový odstup od spáchania skutku (25 mesiacov).

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovanej, jej obhajca zotrval na podanom odvolaní a navrhol mu vyhovieť.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie zamietnuť ako nedôvodné, trest považuje za zákonný, pričom poukázal na to, že okresný súd ukladal trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané včas, v

lehote ustanovenej § 309 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovanej je dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 28. 11. 2022, po poučení podľa § 257 Trestného poriadku, neurobila žiadne vyhlásenie. Následne bolo vykonané dokazovanie. Po vyhlásení uznesenia o skončení dokazovania a prednesení záverečných rečí okresný súd vyhlásil rozsudok, ktorý následne stručne odôvodnil a poučil procesné strany o opravnom prostriedky. Zároveň umožnil vyjadriť sa procesným stranám, či využívajú svoje právo podať opravný prostriedok voči vyhlásenému rozsudku. Obžalovaná sa vyjadrila, že sa odvoláva do viny aj trestu, prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie. Následne v písomných podaniach, ako aj na verejnom zasadnutí obžalovaná opakovane uviedla, že sa odvoláva len do výroku o treste. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine, ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Trestného poriadku len výrok o uloženom treste.

V súvislosti s ukladaním trestu za spáchaný trestný čin, krajský súd poukazuje na ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktoré ustanovuje účel a zásady ukladania trestov. Okrem represívnej a výchovnej funkcie trestu, kladie dôraz na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a. Za základnú funkciu trestu je možné považovať represívnu (zabránenie v novej trestnej činnosti), nemenej dôležitou je aj jeho výchovná funkcia, a to tak vo vzťahu k páchatel'ovi trestného činu v podobe individuálnej prevencie, ako aj vo vzťahu k ostatným potenciálnym páchatel'om v podobe generálnej prevencie.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, trest možno uložiť len v intenciách zákona a v takej miere ako ustanovuje zákon, a to v súlade so zásadou zákonnosti. Súd pri ukladaní konkrétneho druhu trestu a jeho výmery musí dôsledne zvážiť, akým spôsobom bude naplnený účel trestu, a to aj s ohľadom na proporcionalitu zásahu do práv páchatel'a. Nevyhnutným definičným predpokladom primeranosti trestu je zásada individualizácie trestu obsiahnutá v rámci § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona, ktorá nepriamo vyplýva aj z čl. 16 ods. 2 Ústavy SR a čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ako už bolo uvedené požiadavku primeranosti trestu dohovor priamo nezakotvuje, avšak judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva uplatňuje princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garantiami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu zdôrazňuje aj pri zásahoch do práv chránených dohovorom majúci podobu trestných sankcií. Trest má byť zároveň aj humánny, vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť uložený mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Z požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutnej miere.

Odvolací súd pri preskúmaní výroku o treste zistil, že trest uložený obžalovanej súdom prvého stupňa je neprimerane prísny aj s prihliadnutím na konkrétne okolnosti, vrátane tých, ktoré vyšli najavo po rozhodnutí okresného súdu. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil výrok o uloženom treste odňatia slobody a rozhodol o treste sám.

Pokiaľ ide o ukladanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred

páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Odvolací súd, tak ako aj súd prvého stupňa, vzal u osoby obžalovanej do úvahy existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, pretože až do spáchania trestného činu viedla riadny život. U obžalovanej nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností odvolací súd postupoval v súlade s § 38 ods. 3 Trestného zákona a upravil hornú hranicu trestnej sadzby zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 2 Trestného zákona. Na základe modifikovanej trestnej sadzby potom obžalovanej hrozil trest odňatia slobody vo výmere 4 roky až 8 rokov.

Odvolací súd je však na rozdiel od okresného súdu toho názoru, že uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby by bolo pre obžalovanú neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Preto bolo namieste aplikovať ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, pričom odvolací súd prihliadol na osobu obžalovanej, ktorá doposiaľ viedla bezúhonný život a dopustila sa iba jedného menej závažného priestupku na úseku cestnej premávky. Rovnako prihliadol aj na postoj obžalovanej k trestnej činnosti, ktorá sa síce v konaní pred okresným súdom k skutku nepriznala, ale urobila tak až v odvolaní, čo vyplýva aj z toho, že do výroku o vine sa neodvolala. Napokon, prihliadol aj na jej zdravotný stav, keďže obžalovaná je t. č. tehotná, čo samo osebe nie je síce dôvodom na zníženie trestu, avšak v súhrne s ostatnými skutočnosťami odôvodňuje použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu.

Existencia uvedených skutočností, vyznievajúcich v prospech obžalovanej, odôvodňovala mimoriadne zníženie výmery trestu odňatia slobody až na 3 roky. Takto uložený trest odňatia slobody odvolacím súdom obžalovanej možno považovať nielen za zákonný, ale aj primeraný. Odvolací súd dospel k záveru, že v prípade obžalovanej sú splnené zákonné podmienky na jej podmienené odsúdenie s poukazom na skutočnosť, že obžalovaná doposiaľ viedla riadny život. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej tak výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Uložený trest odňatia slobody odvolací súd preto podmienenčne odložil a uložil probačný dohľad nad správaním obžalovanej počas skúšobnej doby v trvaní 4 rokov a zároveň jej uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Odvolací súd je toho názoru, že takto uložený trest plne zodpovedá zásade primeranosti trestných sankcií aj zásade individualizácie trestu, bude postačujúci z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie, v čo najmenšej miere bude vplývať na rodinu obžalovanej a súčasne bude dostatočnou garanciou nepáchania ďalšej trestnej činnosti obžalovanou v budúcnosti.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.